

[Birthe Nielsen]

lands amt, om to socialudvalgsmedlemmer, som også sad i amtsankenævnet, og på det tidspunkt sagde ombudsmanden også, at han fandt det uheldigt, at man både kunne være formand for et socialudvalg i kommunen og samtidig være medlem af amtsankenævnet. Det vil sige, at man både er den udøvende og den dommende myndighed i de samme sager, og det finder vi i særdeleshed ud fra et retsbeskyttelsessynspunkt meget uheldigt.

På det tidspunkt ændrede man lidt i forretningsordenen i amtet, men man har nok ikke indset, at det ikke er hensigtsmæssigt, at den samme både kan være medlem af et primærkommunalt socialudvalg og samtidig sidde i amtet og afgøre samme sager.

Socialministeren peger selv på, at amtsankenævnet skal udvides, sådan at man også kan få mennesker uden for det politiske system, altså andre end amtsrådsmedlemmer og kommunalbestyrelsesmedlemmer i primærkommunerne, med ind i dette arbejde. Den daværende socialminister og hr. Tastesen pegede også dengang på, at det var ganske urimeligt, at den samme person havde sæde begge steder. Derfor kan jeg ikke forstå, når socialministeren alligevel vil ændre amtsankenævnets sammensætning, at der ikke er taget højde for netop det i det nye lovforslag, som man lovede at man ville gøre, når loven alligevel skulle ændres.

Derfor vil jeg godt spørge socialministeren, hvorfor hun ikke også hindrer sammenfaldet med hensyn til primærkommunernes medlemmer og amtspolitikkerne.

Aase Olesen (RV):

Da lovforslag L 122 var til første behandling, skete det sammen med førstebehandlingen af lovforslag L 121, og det var som bekendt dette lovforslag, der vakte mest diskussion og mest debat. Jeg vil gerne her ved andenbehandlingen af L 122 udtrykke tilfredshed med, at det meget omfattende udvalgsarbejde førte til, at der ikke mere var flertal for lovforslag L 121, der som bekendt drejede sig om at begrænse klageadgangen for borgerne.

Man kunne spørge, om det så var nødvendigt at gennemføre lovforslag L 122. Vi mener, at der sker en ajourføring af en lovgivning, som kan være på sin plads, efter at den har fungeret i en række år, og det er derfor,

vi synes, det var rimeligt at gennemføre loven, til trods for at L 121 ikke blev til noget.

Jeg kan meddele, at det radikale venstre ikke vil stemme for ændringsforslag nr. 1, 2 og 4, men for ændringsforslag nr. 3 og 5. Det sidste er stillet af socialministeren og går blot på at ændre ikrafttrædelsesdatoen. De ændringsforslag, der går på, at statsamtmanden ikke skal være formand for amtsankenævnet, vil jeg gerne kommentere.

Jeg forstod, at hr. Henrik Toft mente, at venstre nu helt alene var repræsentanter for dem, der stod for decentralisering. Nu er decentralisering og decentralisering jo mange ting, og jeg forstod, at hr. Henrik Toft har opfattet det sådan, at når man nu beder statsamtmandene om at være formænd for amtsankenævnene, betyder det, at man opbygger en ny statsadministration. Jeg må gøre opmærksom på, at der ikke her er tale om en ny opgave; det ville efter al sandsynlighed også have været lovens oprindelige indhold, hvis ikke man på det tidspunkt, da denne lov blev gennemført, ikke var sikker på, hvordan statsamtternes fremtid ville være.

Det har da også vist sig, at en række amter har foretrukket at have statsamtmanden, og når vi i det radikale venstre ønsker, at amtmanden skal være formand i ankenævnet her, hænger det sammen med, at vi netop mener, at det er meget vigtigt at bevare den lokale familieret, som statsamtet er, og at det er en gavnlige ting, at statsamtmanden er formand for amtsankenævnet, netop fordi der derigennem er en sammenhæng mellem de familieretssager og de sociale sager, som behandles i amtet.

Jeg kan derudover henvise hr. Henrik Toft til besvarelsen af spørgsmål 1 og 2, som vi stillede i udvalget, og hvor der netop gives svar på, hvad der sker, når man, som lovforslaget henviser til, skal overflytte en tilsynsmyndighed. Der svares fra socialministerens side, at ved gennemførelsen af lovforslaget foretages der ikke nogen overflytning af tilsynsvirksomhed, idet denne virksomhed også efter de gældende regler ligger hos socialministeriet og de under ministeriet hørende styrelser. Formålet med forslaget har været at fritage amtsrådet for et egentligt tilsyn, som skønnes ikke at have tilstrækkeligt indhold, og at modvirke dobbeltadministration, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.